Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
Nº45 7 NOV. 1959

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

De zomer is een heerlijk jaargetijde, daar zijn we het allemaal over eens. En vooral zo'n zomer als we dit jaar hebben gehad. Bijna elke dag was het stralend weer en je bent zo gezond en bruin geworden, dat je nu best tegen de winter kunt. Iedereen heeft zijn hart aan de zomer verpand, dat is te begrijpen.

Maar toch, die winteravonden kunnen ook gezellig zijn Wanneer de gordijnen al om een uur of vijf dicht gaan en de lamp brandt, dan krijg je zo'n gevoel alsof de wereld heel klein is geworden. Je kruipt bij de kachel en je zoekt een werkje, waar je nu eens heel fijn mee bezig wilt zijn. Of je neemt een mooi boek...,

Wat? Houd je niet van lezen? Daar begrijp ik niets van! Ik vind eigenlijk dat iedereen van lezen móet houden. Het is natuurlijk ook niet goed wanneer je een echte leeswolf bent die geen boek kan laten liggen, maar aan de andere kant mag het ook weer niet zo zijn, dat je nooit een boek inkijkt. Door boeken kun je een heleboel dingen leren, waar je anders nooit van gehoord zou hebben. Neem nu eens boeken over beroemde ontdekkingsreizigers of grote geleerden of uitvinders uit de eigen vaderlandse geschiedenis en uit andere landen. Daar staat veel meer in dan de juffrouw of de meester op school je ooit kan vertellen, omdat ze eenvoudig de tijd niet hebben om jullie alle bijzonderheden over mensen en landen te leren. Maar door het lezen van zo'n relsverhaal of levensbeschrijving kom je een heleboel te weten en wat je eenmaal weet, dat kan niemand je meer afnemen!

Door het lezen van een goed boek — en dat kan ook best een spannend, aventuurlijk verhaal zijn — vergaar je kennis. Spelenderwijs. Probeer het eens; ga eens een mooi boek lezen op een van de lange winteravonden, die nu gaan komen!

OOM DONALD

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 45

Op dit vreemde visitekaartje staat de naam van een beroep. Je kunt te weten komen welk beroep dat is door voor elke naald een k op te schrijven, voor elke kleerhanger een e, voor elke schaar een r en voor de vingerhoed de letter m.

Nu ontbreken nog twee letters in de tekening voorgesteld door de punten. Deze twee zijn echter niet aan elkaar gelijk. We verklappen nog dat de voorwerpen op het visitekaartje iets met het beroep te maken hebben.

Als je weet welk beroep het is, schrijf de naam dan op een briefkaart en stuur deze voor 12 november aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam, als je in Nederland woont en aan Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont.

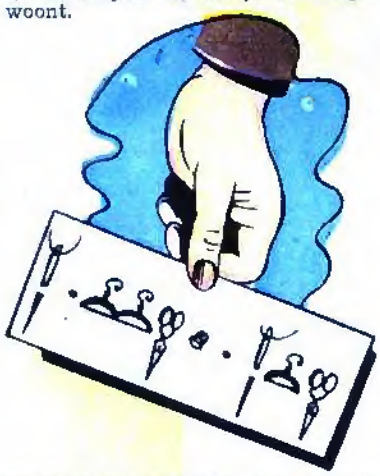

Vergeet niet duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en schrijf in de linkerbovenhoek „oplossing 45".

Veel succes, allemaal!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 38.

Eerste prijs: Martin Blöte, **Rekken.**

Tweede prijs: Marianne v. Herpen, **Gorkum.**

3e t/m 12e prijs: Hans Teeuwen, **Oostvoorne**; W. Visscher, **Zoutkamp**; Joke v. Oosten, **Waieringen**; Johan v. Itterzon, **Aalsmeer**; Kees Kromwijk, **Vleuten**; Marjan Otten, **Aerdenhout**; Ansje Thoolen, **Hippolytushoef-Wieringen**; Boudewijn Sonderen, **Megen**; Loes Bosveld, **R'dam**; Ant. Peemen, **Prinsebeek.**

13e t/m 22e prijs: Wouter Kalden, **Soesterberg**; E. Kooiman, **A'dam**; I. Frierman. **Diepenveen**; Jan v. Biemen, **Oost-Souburg**; N. v. d. Berg, **Pijnacker**; Lambèr v. d. Aa, **Best**; Piet Reumers, **Linne**; Willi Bodde, **Zevenaar**; H. Grondman, **Den Haag**; Janny E. Pronk, **Bellen.**

De oplossing van prijsvraag no. 43 luidt: **BRIEFKAART.**

OOM DONALDS BRIEVEN-BUS

De postbode moppert wel eens dat het hem soms wel eens te veel wordt, al die briefjes van mijn vriendjes en vriendinnetjes. Maar dat geeft niets, hoor. Blijven jullie maar schrijven naar: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam of — als je in België woont — naar Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19. En vergeet niet in de linkerbovenhoek van de enveloppe te zetten: Oom Donalds Brievenbus, plus je naam en je adres op de achterzijde!

ELS MATTHIJSSE, HEINEKENSZAND. Het is al weer een poosje geleden dat je je overgangsrapport kreeg, maar ik wil je toch nog even feliciteren met die mooie cijfers. Knap, hoor! En nu maar flink je best doen voor je kerstrapport. Zorg, dat het er minstens zo mooi uit gaat zien!

GERARD TIEMENS, EPE. Zo, Gerard, ben jij naar de vierde overgegaan? Fijn, hoor! En heb je daar een aardige meester? Of is het een juf? Ga maar ijverig naar de zwemlessen, misschien — als je straks in de vijfde zit — zwem je de meester dan wel voorbij! Veel succes!

ANKE EN MARIAN ABRAHAMS, NIEUW GUINEA. Waar jullie precies wonen weet ik niet, want jullie schrijven geen afzender. Maar bedankt voor jullie gezellige briefjes. Hebben jullie leuke Hollandse vriendinnetjes? Dat lijkt me zo fijn als je zover van het Moederland woont!

ETIENNE CORNELISSEN, BRUGGE. Sjonge, jullie zijn met een heel stel thuis, zeg! Wat lijkt me dat gezellig! En wordt de kleine Danielle niet erg door jullie verwend? Het verwondert mij niets dat het in jouw stad zo druk geweest is, het afgelopen seizoen. Hij is ook zo mooi!

SJANIE MOLENAAR, JUTFAAS. Hoe bevalt het je in de zesde klas? Vind je de lessen erg moeilijk? Weet je al wat je zult doen als je van school af gaat? Vertel me de volgende keer eens wat over je plannetjes.

CORRIE CLOO, WILLEMSTAD, CURAçAO. Wat een heerlijk vooruitzicht: volgend jaar met de Statendam naar Nederland. Daar verheug je je zeker al erg op, is 't niet? Hoe gaat het met de balletlessen? Die worden steeds moeilijker, maar volhouden, hoor!

WALT DISNEY'S
kleine
Hiawatha
en de HEETHOOFDEN
VADER, U EENS RADEN WAT WIJ VANDAAG IN SCHOOL GELEERD HEBBEN. HEEL INTERESSANT ZIJN!
MIJ GEEN FLAUW IDEE HEBBEN! JULLIE AL VEEL TE GELEERD ZIJN VINDEN JULLIE VADER!
WIJ GELEERD HEBBEN DAT EERLIJKE MANIER OM LEIDER TE KIEZEN ALLEEN DOOR STEMMING MOGELIJK ZIJN!
KLASGENOOTJES VOOR HIAWATHA GESTEMD HEBBEN ALS SPELLEIDER, VADER!
DIT LEUK ZIJN!
NU WIJ OP IDEE GEKOMEN ZIJN DAT... DIT IN ONZE STAM OOK GEBEUREN MOETEN!
WAT JIJ ZEGGEN DAAR? WAAROM STAM SPELLEIDER NODIG HEBBEN?
NEE, VADER! WIJ DENKEN AAN STAM STEMMEN MOETEN VOOR OPPERHOOFD!
HM, MIJ DAAR NOOIT AAN GEDACHT!
HA, DIT REUZE LEUK WORDEN KUNNEN, HIAWATHA! SLA OP TROMMEL OM STAM TE VERZAMELEN IN KAMP! VLUG!
IK NIET VERWACHTTE DAT VADER ZO GEMAKKELIJK ZOU TOEGEVEN!

EN ZO..
ROEP ALLE LEDEN VAN STAM HIER! WIJ BIJ ELKAAR KOMEN VOOR FEESTELIJKE GEBEURTENIS!
STEMMEN
VANDAAG IEDEREEN STEMMEN MOGEN VOOR MIJ ALS OPPERHOOFD!
WAT?!
DIT NIET DOOR GAAN ZULLEN! IK GRAAG OPPERHOOFD ZIJN WILLEN IN TOEKOMST!
HUH? WAAR JIJ BRUTALITEIT VANDAAN HALEN? JIJ SCHAMEN!
MIJ BANG ZIJN DAT VADER NIET PRECIES WETEN HOE STEMMEN EIGENLIJK GAAN!
STEMBUS
VADER, STAMLEDEN STEMMEN MOGEN VOOR IEDER DIE ZIJ WILLEN... NIET ALLEEN VOOR U, HOOR!
STAMGENOTEN, WIE WIL NOG LANGER DIK OUD OPPERHOOFD, DIE EIGEN KINDEREN NIET EENS PAKKEN KUNNEN?
VADER... NIET BOOS ZIJN! WIJ WETEN DAT U MEEST GESCHIKT ZIJN VOOR WERK VAN OPPERHOOFD!
DAT IK OOK WETEN! MAAR STEMMERS DIT OOK WETEN?
U TIJD VERSPILLEN, VADER! U RECLAME MAKEN MOETEN VOOR U ZELF! LUISTER WAT SPRINGENDE VOS ALLEMAAL ZEGGEN!
MIJ NIET LUISTEREN HOEVEN! MIJ HEM HOREN MOETEN! HIJ GROOTSTE MOND IN HELE LAND!
JA! JA! HOERA!
JULLIE NOG WETEN HOE IK VORIG JAAR GROOTSTE VIS GEVANGEN HEB BEN IN KREEK?
(SLIK!) DAT WAAR ZIJN!
MAAR NIET HELEMAAL WAAR ZIJN WAT HIJ ZEGGEN!
JA! JA! JA!

NIEMAND ZICH HERINNEREN DAT HIJ HELE VIS ALLEEN OPGEGETEN HEEFT BEN!
UGH! HIJ BOEL VEEL HEBZUCHTIGE KNAAP ZIJN!
EN JULLIE ALLEN NOG WETEN HOE MIJ, SPRINGENDE VOS, GEWORSTELD HEBBEN MET GEVAARLIJKE BEER?
POEH! HIJ DAT GEVAARLIJKE BEER NOEMEN! MIJN AARDIG VRIENDJE!
JA! JA!
HIJ GEEN VLIEG KWAAD DOEN KUNNEN. HIJ ZELFS BOEL VEEL VAN VLIEGEN HOUDEN!
SPRINGENDE VOS GROTE PRAATJES HEBBEN OVER HEEL KLEINE DADEN!
AHEM! HET NU VADERS BEURT ZIJN OM TE ZEGGEN WAAROM HIJ VEEL GESCHIKT ZIJN OPPERHOOFD TE BLIJVEN!
MIJ BELANGRIJKE ONTDEKKING GEDAAN HEBBEN, WAARBIJ IEDEREEN BAAT HEBBEN ZAL ALTIJD!
MIJ IN GROND MEDICIJN GEVONDEN HEBBEN TEGEN GIFTIGE KLAVER!
DIE MEDICIJN ALLEEN GOED VOOR JOU!
HA-HA-HA-HA-HA!
JIJ ENIGE VAN HELE STAM DIE DOM GENOEG ZIJN OM IN GIFTIGE KLAVER TE LIGGEN EN SLAPEN!
WAT? JIJ... JIJ!
WAT JIJ ANDERS GEDAAN HEBBEN DAN ALLEEN KRABBEN VAN JEUK? HIHI!
U MEEKOMEN, VADER! HIJ VEEL TE SLUW ZIJN! U NIET PRATEN MOETEN MET GROTE BLUFFER!
IK... IK... IK
LATEN WIJ STILTE OPZOEKEN VAN BOS EN LIJST MAKEN VAN GOEDE DADEN DIE U GEDAAN HEBBEN VOOR STAM!
JA, U GOEDE DADEN VAN PAPIER LEZEN. BOEL BETER ZIJN!

U NIEUWE TOM-TOM UITGEVONDEN HEBBEN...
MIJ OOK OPKLAPBARE WIGWAM UITGEVONDEN EN FIJN RECEPT VOOR SAUS EN GEBAKKEN VIS...
NIET ZO SNEL! U NOG NIET MANIER UITGEVONDEN HEBBEN OM VLUG IN PLAATJES TE SCHRIJVEN!
MIJ VREDESPIJP UITGEVONDEN DIE OOK VERRE-KIJKER IS!
OEI-OEI! OPPERHOOFD ZEKER GEKOZEN WORDEN ALS HIJ STEMMERS AAN AL DIE DINGEN HERINNEREN GAAN!
MIJ, SPRINGENDE VOS, GAUW NOODTOESTAND MAKEN MOETEN WAARIN MIJ HELD ZIJN KUNNEN! DAN STAM BRAVE UITVINDINGEN VAN OPPERHOOFD WEL VERGETEN!
EN LATER...
STAMLEDEN! JULLIE ALLEMAAL LUISTEREN MOETEN NAAR DEZE TOESPRAAK DIE...
SST! STIL!
MIJ PLOTSELING RAAR NIEUWS IN HOOFD KRIJGEN UIT BOVENLUCHT!
EH...?
AAAI! IK HOOR HEETHOOFDEN-STAM STRIJDBIJL OPGRAVEN HEBBEN TEGEN ONS!
OH! ALS DIT WAAR ZIJN, WIJ VLUG HANDELEN MOETEN!
HELPIE!
OOOH!
HAHA! KIJK ONS OPPERHOOFD! HIJ ZICH VERSTOPPEN IN ZIJN TENT! HIJ BANG!
BOE!
BOE!
DIT NIET WAAR ZIJN! MIJ NAAR TENT GAAN OM MIJN... MIJN...
... MIJN VREDESPIJP TE PAKKEN! MAAR VREDESPIJP PLOTSELING WEG ZIJN!
(SLIK!) MIJ NIET OVER VREDE KUNNEN PRATEN ZONDER PIJP!

MAAR HOE WIJ WETEN DAT HEET-HOOFDEN-STAM WERKELIJK STRIJD-BIJL OPGEGRA-VEN HEBBEN?
ZILVERSLANG GELIJK HEBBEN! WIJ NIET MEER WETEN DAN SPRINGENDE VOS GEZEGD!
HIAWATHA ER ACHTER ZUL-LEN KOMEN!
HEE! WAAROM U GATEN IN WIGWAM GESNE-DEN HEBBEN, SPRIN-GENDE VOS?
ONS GEREED MA-KEN VOOR AANVAL VAN HEETHOOF-DENSTAM!
ALS HEETHOOFDENSTAM KAMP BINNEN-SLUIPEN VOOR AANVAL, WIJ MOOIE VERRASSING HEBBEN. ZIJ GEEN RAAD WETEN!
OOOH! DIT VRE SELIJK GEVECHT GAAN WOR-DEN! OH!
HEETHOOFDENSTAM ALTIJD VRIENDSCHAPPELIJK GEWEEST ZIJN. HOE ZIJ ONS NU AANVALLEN KUNNEN?
AI-IOE!
OELOELOE!
(SLIK!) DAT WEL OOR-LOGSKRETEN VAN HEET-HOOFDENSTAM ZIJN. DUS TOCH...
IEMAND GROTE SNOR-REN OP TOTEM-PAAL GESCHILDERD HEB-BEN. DAT VEEL ERG ZIJN!
OEI DAAR VERREKIJKER-PIJP VAN VADER OP GROND LIG-GEN. NU ZIJ DENKEN VADER GEDAAN!
DIT OORLOG BETE-KENEN!
VROUWEN! OORLOGSVERF KLAAR-MAKEN! WIJ DEZE BELEDIGING DIRECT WREKEN ZULLEN!
MIJ ER ZEKER VAN ZIJN DAT SPRINGENDE VOS DIT GE-DAAN HEBBEN OM HELD TE ZIJN!

HEETHOOFD, JIJ LUISTEREN!
UIT DE WEG, KLEINE! JIJ VROUWEN HELPEN MOETEN OORLOGSVERF MAKEN! WAPENS VOOR GROTE STRIJD KLAARMAKEN NIETS VOOR KLEINE JONGENS ZIJN! WEG!
SWOESJ!
MA-MAAR.. JOEPIE! ZIJ ZO VERSCHRIKKELIJK BOOS ZIJN, ZIJ NIET ZIEN WIE IK BEN!
HIER! JIJ KRUIDEN VAN VERSCHILLENDE KLEUREN PLUKKEN! DIE WIJ FIJN MALEN ZULLEN IN VERFPOTTEN. VLUG!
ZELFS VROUWEN TE DRUK HEBBEN OM TE MERKEN DAT HIAWATHA GEEN LID VAN HEETHOOFDSTAM ZIJN!
JIJ VOORTMAKEN!
(SLIK) MIJ NIET GOED VOELEN MEE TE HELPEN BIJ MAKEN VAN OORLOGSVERF TEGEN EIGEN STAM OP BELANGRIJKE DAG VAN VERKIEZING!
MAAR...
MIJ IDEE KRIJGEN! NIEMAND MERKEN ZULLEN ALS HIAWATHA PAAR VAN DEZE BLAADJES TUSSEN ANDERE KLEUREN FIJN MALEN!
EVEN LATER...
ALSTUBLIEFT, DAMES!
O, WAT HIJ DAPPERE KLEINE JONGEN ZIJN! HIJ ALLE BLADEREN AL GEMALEN EN GEMENGD MET WATER HEBBEN!
MIJ VLUG NU ANDERE OORLOGSKLEUREN GIETEN!
HOE MEER HOE MOOIER ZIJN!
NU MIJ MET BOEL VEEL HAAST NAAR HUIS TERUGGAAN MOETEN

NIET OP MIJ SCHIETEN! MIJ HIAWATHA ZIJN! HIAWATHA!
HA! OPPERHOOFD NIET ERG VOORZICHTIG ZIJN KLEINE ZOON UIT HET OOG TE VERLIEZEN IN OORLOGSTIJD!
VADER, U VLUG MEEKOMEN NAAR KAMP VAN HEETHOOFDENSTAM!
ZIJ NIET OP OORLOGSPAD GAAN, HIAWATHA?
ZIJ OP HET PUNT STAAN KRIJGSDANS TE BEGINNEN, MAAR U ZE TEGENHOUDEN KUNNEN ALS U... BZZZ.. BZZZZ!
HA! OORLOG NIET DOORGAAN ALS MIJ ER VLUG HEENGAAN!
ALLEEN?... MET HIAWATHA? (SLIK) MIJ NOOIT HEBBEN GEWETEN DAT OPPERHOOFD ZO'N DAPPER KRIJGER ZIJN! UGH!
DE KRIJGSDANS DER HEETHOOFDEN IS ER EEN DIE ZIJ NOOIT EERDER HEBBEN UITGEVOERD!
U ZIEN, VADER? MIJ GIFTIGE KLAVER TUSSEN OORLOGSVERF GEMENGD. HA!
HOH...! DIT MOOIE KRIJGSDANS ZIJN..
ZIJ ALLEEN MAAR KRABBEN KUNNEN VAN VECHTLUST! GOEDE LIST!
ALLEMAAL DE RIVIER IN OM GEVAARLIJKE OORLOGSVERF AF TE WASSEN!
AU!
U DOEN WAT VADER ZEGGEN! U NU NIET GESCHIKT ZIJN VOOR STRIJD!
EN ZO...
ZIJ NOG JEUK HEBBEN NA AFWASSEN VAN OORLOGSVERF. HIHI!
MAAR VADER BOEL GOEDE MEDICIJN DAARTEGEN HEBBEN!

HA! BLEKE VERF PRETTIG GEVOEL GEVEN MIJ!
HET EIGENLIJK PLAKSEL ZIJN DAT MIJ MAKEN UIT ZOUT DAT MIJ VINDEN IN GROND BIJ BRON!
MAAR WAAROM U EERST ONZE TOTEMPAAL TOETAKELEN EN DAN ONS VAN KWADE JEUK VERLOSSEN? NIET BEGRIJPEN!
MIJ UW TOTEMPAAL ZELFS NIET AANGERAAKT!
MIJ PLOTSELING WETEN!
U KIJKEN NAAR VOETAFDRUKKEN! GOED KIJKEN! ZIJ TE SMAL OM VAN VADER TE ZIJN KUNNEN...
DIT BOEL GROTE AANWIJZING ZIJN, ZOON!
IEMAND MET GROTE TEEN DIE UIT MOCCASIN STEKEN HIER GEWEEST ZIJN! MEER VAN SNORREN AFWETEN!
SPRINGENDE VOS!
ONDERZOEKEN VOOR WIJ OORDEEL VELLEN GAAN!
AHA! SPRINGENDE VOS ZICH REEDS VERRADEN DOOR SCHULDIG GEWETEN EN AFDRUK VAN GROTE LINKERTEEN!
HA! HA! HEM NU WEG VLUCHTEN, HEM GEEN OPPERHOOFD MEER ZIJN WILLEN!
MAAR HEM NOG MÉÉR WEG VLUCHTEN VOOR SNELVOETIGE HEETHOOFDEN!
U KIJKEN, VADER! STAM NU VEEL GOED WETEN OP WIE ZIJ STEMMEN MOETEN VOOR JUISTE MAN!
HIHI! NIET NODIG ZIJN STEMBRIEFJES TE TELLEN! UITPUILENDE STEMBUS DUIDELIJK AANTONEN WIE NOG STEEDS OPPERHOOFD ZIJN!
WIJ ALLEMAAL TWEEMAAL OP U GESTEMD HEBBEN, OPPERHOOFD!
STEMBUS

Beetjes en Baatjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Een niet onbelangrijke bron van inkomsten voor het eiland Curaçao is het toeristenverkeer. Jaarlijks komen duizenden Amerikanen op plezierkruistochten de haven van Willemstad binnen en kopen in de winkels allerlei artikelen, die in de V.S. duurder zijn. Het naast Curaçao gelegen eiland Aruba wil ook gaarne in het toeristenverkeer betrokken worden. Het eiland is het zeker waard. Je vindt er o.m. twee grotten met bezienswaardige

druipsteenformaties. In het noorden rijst de steile rotswand recht uit zee, omhoog. Op sommige plaatsen heeft de zee het gebergte zelfs meer dan honderd meter ondermijnd en kun je landinwaarts op de rotsen staande de zee onder je horen bulderen. Meer zuidwaarts tref je niet alleen grillig gevormde baaien aan, maar ook prachtige lagunen, dat zijn ondiepe strandmeren. De westkust loopt meer langzaam naar zee af en heeft hier en daar een prachtig strand. Als we je nu ook vertellen, dat het er heel dikwijls mooi weer is, dan begrijp je wel dat een vakantiebezoek aan Aruba niet te versmaden is. Om duidelijk te laten uitkomen dat je op Aruba een goed onderkomen kunt vinden, heeft men op de Nederlandse Antillen een postzegel uitgegeven met de afbeelding van een nieuw luxueus hotel, dat men daar kort geleden heeft gebouwd. Door deze postzegel hoopt men vele buitenlanders, in het bijzonder Amerikanen, tot een vakantie op Aruba te kunnen bewegen.

RIJKE DIEREN

Kortgeleden vertelden wij je van een poes in Engeland, die heel rijk was geworden, toen zijn vrouwtje hem bij haar dood een flink sommetje geld naliet. Intussen blijkt het nafaten van geld aan dieren, speciaal in Amerika een grote rage te worden. Zo liet een rijkaard in Boston één dezer dagen aan zijn trouwe hond Lassie een bedrag van twintigduizend gulden na. Veel rijker nog dan Lassie werden de twee Siamese poezen, Flik en Flek, die in San Francisco wonen. In het testament van hun eigenaresse stond dat zij samen honderdduizend gulden kregen. En het laatste nieuws is dat iemand in Toronto meer dan vijfentwintighonderd gulden per testament aan zijn.... schildpad heeft vermaakt!

WIE KAN ZE VINDEN?

Als je denkt dat deze twee plaatjes precies aan elkaar gelijk zijn, dan heb je het mis. Als je goed kijkt, zul je vast en zeker de verschillen wel ontdekken. En dat zijn er niet een paar, maar wel tien! Probeer ze maar eens op te sporen.

Honden mogen daar namelijk niet op een kermisterrein komen. Ik hoorde toen ook dat de politie in Duitsland het recht heeft loslopende honden, die in de bewoonde wijken verder dan vijftig meter van hun baas verwijderd zijn, mee naar het bureau te nemen en de eigenaars ervan te beboeten.
Daarom passen de hondebazen in Sleeswijk-Holstein heel goed op hun dieren en ze houden ze op straat keurig aan de lijn. Hierdoor bestaat er geen kans dat ze door een auto overreden worden of zelf verkeersongelukken veroorzaken door het onverwachts oversteken van de rijweg.
Deze streng lijkende maatregel is zo gek nog niet en zou best ook in ons land toegepast kunnen worden. Hoe dan ook, als je met je hond door drukke straten gaat, denk dan aan de slagzin:
Een hond ziet niet het rode sein,
Houd hem dus stevig aan de lijn!

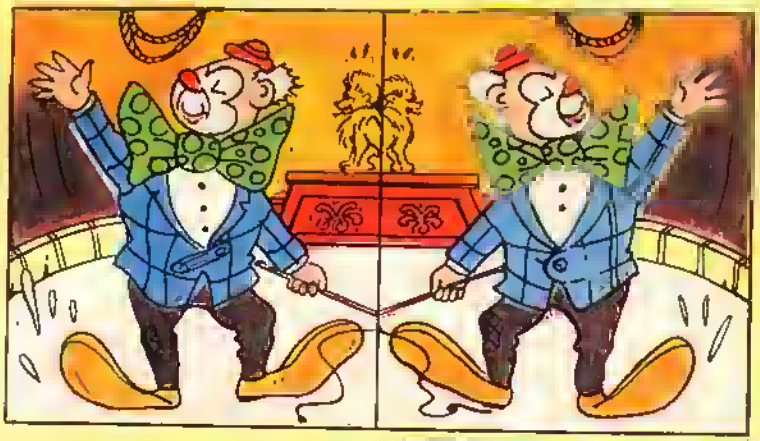

GRATIS KOPEN

De eigenaar van een groot warenhuis in Amerika had op allerlei manieren geprobeerd zijn omzet te verhogen, maar niets hielp. Ten slotte kwam hij op het volgende idee.
Hij liet bekend maken dat er iedere dag op een willekeurig tijdstip een bepaald signaal door het warenhuis zou klinken. Klanten, die op dat moment aan de kassa betaalden, mochten de gekochte goederen meenemen, maar kregen hun geld ook terug. Deze maatregel had een enorm succes. Dagelijks kwamen er duizenden mensen meer hun inkopen doen. Alleen moet men nu nog een middel verzinnen om te voorkomen dat de kopers bij de kassa's zo ontzettend lang blijven treuzelen....

DAANTJE DIERENVRIEND

Toen wij deze zomer op onze vakantiereis door Sleeswijk-Holstein in Duitsland kwamen en ik met onze hond Kado even een kijkje op een kermis, die daar toevallig was, wilde gaan nemen, werd ik door een politieagent teruggestuurd.

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

De kinderen holden om het hardst naar de postbode toe en Alison kwam 't eerste bij hem aan.

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht, dat „Het Meeuwennest" heet. Het moet grondig opgeknapt worden, maar de kinderen mogen alvast in de tuin gaan kamperen. Op een avond zien zij een man met een zak over zijn schouders door de tuin sluipen. Die nacht gaat John op onderzoek uit. Hij ontdekt dat er in een van de kamers een aantal kisten staat. Daar wordt hij gesnapt door de huisbewaarder en zijn vrouw en zij sluiten de jongen op in een hok. John weet echter door een geheime gang te ontsnappen. De volgende dag maken de kinderen kennis met majoor Markins. Als Alison die avond nog even bij de bron gaat drinken, ziet zij een paard en wagen, waarop een paar kisten staan, van het huis wegrijden. Ook hoort zij een stem en die is van majoor Markins . . .

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

HET is niet te verwonderen, dat Alison haast niet in slaap kon komen na alles wat zij had meegemaakt. Toen zij eindelijk insliep had zij nare dromen en ze werd pas wakker, toen de jongens hun hoofd om de hoek van de tentingang staken.

„Opstaan, luiwammes!" riep John.

„W-wat?" vroeg Alison en geeuwde. „Hoe laat is het dan?"

„Al negen uur! Je bent toch niet van plan om de hele dag in bed te blijven?"

„Nee, natuurlijk niet. Maak het ontbijt maar vast klaar, ik ben zo bij jullie." Terwijl zij zich aankleedde, dacht ze erover of zij haar broers zou vertellen wat zij had meegemaakt of niet. Ze besloot het niet te doen, maar daarmee te wachten totdat zij wat meer tijd had gehad om over deze vreemde zaak na te denken.

Toen zij naar buiten kwam, zaten de jongens al te eten en hadden het erover wat zij die dag zouden gaan doen. „Ik heb zin om te gaan zwemmen," zei Alison.

„Hm, dat is niet zo'n slecht plan," vond John. „Maar toch ging ik liever op zee vissen."

„Waar wil je een boot vandaan halen?" vroeg Gordon.

„Jij weet ook niet veel, hè?"

„Misschien niet, maar altijd toch nog meer dan jij."

„O ja? Weet je dan wie die kikker gisteravond in jouw slaapzak heeft gelegd?"

„Ik heb geen kikker gezien!"

„Toch lag er een."

„Hoe weet je dat?" — „Omdat ik hem er zelf heb ingelegd!"

Gordon keek kwaad en maakte aanstalten om op te staan.

„Hoe zit dat nu met die boot?" vroeg Alison vlug, voordat Gordon zijn broer een afstraffing kon bezorgen. „Weet jij er een te vinden die we mogen lenen?"

„Ja, hoor. Hij ligt in het houten schuurtje op het strand."

„Daar heben we niets aan," zei Gordon. „We weten niet van wie hij is, dus kunnen we niet vragen of we hem mogen lenen. En verder lekt hij natuurlijk."

„Haha, je hebt het lekker allemaal mis!" riep John triomfantelijk uit. „We kennen de eigenaar wél, want dat is vader!"

„O ja? Hoe weet je dat?"

„Een van de vissers heeft me dat verteld. Brimley en nog een man hebben er altijd in gevaren, ik denk dus wel dat hij in orde is."

„Laten we daar vandaag eens een kijkje gaan nemen," stelde Allson voor.

Op dat moment zagen zij iemand de oprijlaan opkomen. Het was de postbode die, toen hij hen zag, met een brief naar hen zwaaide. De kinderen holden om het hardst naar hem toe en Alison kwam het eerst bij hem aan.

„Bent u juffrouw Alison Douglas?" vroeg de postbode. „Dan is dit voor u."

„Dat is moeders handschrift," zei John.

„Jullie komen hier te wonen, is het niet?"

„Ja," antwoordde John. „Wij met z'n drieën en een hond. Die heet Mick en hij heeft eens een prijs gewonnen. Vader en moeder komen ook hier. Onze vader schrijft, moeder is vroeger toneelspeelster geweest en vader zegt dat zij het reuze goed deed. Wij hebben twee heel lieve grootouders en een tante die vaak bij ons logeert. Wij houden veel van haar. Vader heeft „Het Meeuwennest" gekocht, maar ik kan u niet zeggen voor hoeveel, want dat weet ik niet. Dat is Gordon, hij is vijftien jaar en erg dom. Alison is ook vijftien. Gordon en zij zijn een tweeling en zij is niet zo dom. . . ."

John haalde even adem en was net van plan om verder te gaan, toen Alison even opkeek van haar brief en zei: „Let maar niet op hem, postbode. Hij is niet goed bij zijn hoofd."

Dat nam John niet. Hij rende naar haar toe om haar dat betaald te zetten, maar zijn zusje was hem net te vlug af en met de brief in haar

hand holde zij naar het kamp. De jongens gingen haar achterna en de postbode vervolgde zijn weg, terwijl hij hen hoofdschuddend nakeek.
De drie bereikten buiten adem het kamp. John kreeg zijn zusje te pakken en even later rolden de twee over het gras. Alison liet haar brief los; Gordon pakte hem en begon hem op zijn gemak te lezen.
Na een tijd was de rust weergekeerd en Gordon vroeg John: „Waarom heb je in vredesnaam al die dingen over ons aan de postbode verteld? Ik vond dat je je echt aanstelde en dat zal die man ook wel vinden."
„Nou, dat denk ik niet. Ik vond het een vriendelijke man en hij mag best iets over onze familie weten." Gordon haalde minachtend zijn schouders op. Vader en moeder komen zondag kijken hoe we het maken," zei hij toen.
„Dat is fijn!" riep John opgewonden. „Dan zal ik ze meenemen naar het haverveld en dan kunnen ze zien hoe je een konijn moet vagen!"
„Haha, dat lukt je vast geen tweede keer," lachte Alison. „Ik denk trouwens dat ze meer belangstelling zullen hebben voor het huis dan voor jouw konijnenvangerij!"
„Wat zullen we nu gaan doen?" vroeg John. „Ik heb geen zin meer om naar het strand te gaan."
„Ik ga kijken of ik mevrouw Grundel kan helpen," zei Alison. „Zij is steeds zo aardig voor ons, dat ik iets terug wil doen."
„Nou, maar ik ga niet mee," zei John. „Ik heb er helemaal geen zin in om af te wassen." Bij wijze van uitzondering was Gordon het met hem eens. „Ik ga naar dat kleine kamertje om te onderzoeken wat er in die kisten zit," zei Gordon.
„Je kunt beter iets anders doen," raadde Alison hem aan. „Ik weet haast zeker dat die kisten weg zijn."
„Hoe weet je dat?"
„Ik heb niet gezegd dat ik het zeker weet, maar háást zeker. Toch durf ik er mijn zakgeld van deze week om te verwedden."
De jongens merkten wel dat ze verder niets uit Alison konden krijgen, dus vroegen zij niets meer. Maar John zei dat hij met Gordon mee wilde gaan.
Daarna gingen ze uit elkaar: Alison naar de boerderij en Gordon en John naar het huis. Zij haalden de grote ladder uit de boomgaard en namen hem mee naar binnen. In de keuken zochten zij overal naar iets dat op een deur naar het geheime kamertje leek. Na lange tijd zagen zij boven in de muur bij de schoorsteen een plek die wel op een luik leek. Vlug zetten zij de ladder tegen de schoorsteen en klommen naar boven. Ja, hoor, het was een luik en het gaf toegang tot het bewuste kamertje.
Alison had gelijk gehad: de kisten waren verdwenen.
„Hoe zou Alison dat nou weten?" vroeg John verbaasd.
Gordon haalde zijn schouders op. „Ik heb er geen idee van," zei hij. Ze slonden daar nog over te denken toen zij 'n auto aan hoorden komen. Vlug liepen zij naar het raam en keken voorzichtig naar buiten. Voor het huis stopte een oude auto en daar kwamen twee mannen uit. Ze keken een tijdlang naar de voorgevel naar het huis en liepen daarna naar de achterkant.
„Kom mee," fluisterde Gordon. „We gaan ze achterna. Ik vind het maar een verdacht stelletje."

Voor het huis stopte een auto en daar kwamen twee mannen uit. Ze keken een tijd naar de voorgevel van 't huis en liepen daarna naar de achterkant.

John ontdekte al vlug dat hem dat met zijn handen nooit zou lukken.

Zo vlug zij konden gingen zij naar beneden na eerst het luik goed achter zich te hebben dicht gedaan. Daarna zetten zij de ladder weg. Ze hoorden de mannen binnenkomen door de achterdeur en op een afstand begonnen zij hen te volgen. De mannen gingen van kamer naar kamer, maar tot hun spijt konden de jongens niet horen wat zij zeiden. Overal werden malen opgenomen. Ook keken de indringers naar de plafonds en kloplen op de muren. Een keer nam een van hen een schroevendraaier uit zijn zak en stak die tussen twee planken in de gang. John hield het nu niet langer uit. Hij trok Gordon een eind achteruit en fluisterde: „Ze zijn naar iets aan het zoeken. Zou het misschien, een verborgen schat zijn? Daar moeten we iets aan doen, hoor!"
„Maar wat? Zij zijn veel sterker dan wij!"
„Ik heb een idee. Jij blijft hier en houdt ze in de gaten. Als ze weg willen gaan loop je naar de voorkant van het huis en waarschuwt mij."
Meteen daarna was hij verdwenen. Gordon ging weer terug naar zijn uitkijkpost en zag nog net hoe de ene man zijn schroevendraaier uit het hout trok. Hij sloop nog iets dichterbij en kon nu ook horen wat zij zeiden.
„Zo, nu hebben we alle maten. Dit wordt een mooi karwei voor ons. Ik hoop niet dat iemand ons voor zal zijn."
„Ja, we kunnen er best wat van overhouden," zei de andere man. „Zelfs als we Chris zijn deel hebben gegeven."
„Laten we nu maar weggaan. We kunnen hier nu toch niet meer doen. Ik stel voor dat we het aannemen, tenminste als Harry er niet teveel van wil hebben."
Daarna nam hij een stukje papier uit zijn zak en begon aantekeningen te maken.
Intussen was John druk bezig met hun auto. Hij lichtte de motorkap op en keek naar binnen. Hij had vaak gezien hoe zijn vader de bougies uit de

motor haalde en hij dacht dat als hij hetzelfde met deze auto deed, de manoen geen schijn van kans zouden hebben om weg te komen. Maar hij kwam al vlug tot de ontdekking dat hem dat met zijn handen nooit zou lukken, waarvoor had hij een tang nodig. Misschien zou het dan met een zakmes gaan?

Tevergeefs voelde hij in zijn zakken, hij had zijn mes natuurlijk in de tent laten liggen.

Wat zou hij dan doen? Hij stond daar nog over na te denken, toen Gordon naar buiten holde en hem wenkte bij hem te komen. „Ze komen er aan!" zei hij, toen ze veilig en wel achter een bosje zaten.

„Wat vervelend," zei John met een zucht. „Ik heb niets aan hun auto kunnen doen."

„Nou, dat geeft niet, want ze hebben niets meegenomen. Ze namen alleen maar maten op. Ik denk dat ze de omgeving zijn komen verkennen en dat zou betekenen dat ze in ieder geval terugkomen. En dat zullen ze dan wel 's nachts doen, als de kust veilig is."

„Dan moeten we voortaan iedere nacht de wacht houden," zei John, „en...."

Maar verder kwam hij niet, want de mannen waren naar buiten gekomen en liepen naar hun auto. Even later reden zij weg en de jongens keken hen na.

Tot hun verbazing zagen zij hoe boer Grundel een eind verderop langs de oprijlaan stond en zijn hand opstak toen de auto bij hem was.

„Mijnheer Grundel!" riep Gordon verbaasd uit. „Wat heeft die met die kerels te maken? O, wat is het jammer, dat ze zo ver weg zijn, nu kunnen we niet horen wat zij zeggen."

John zei niets, maar keek strak naar het groepje. Hij genoot intens, want hoe vreemdere dingen er gebeurden, hoe liever het hem was.

De auto was gestopt en de boer leunde over het portierraampje.

Hij scheen de mannen goed te kennen, want hij praatte heel vriendschappelijk met hen. Hij haalde een stuk papier uit zijn zak en gaf het aan een van de mannen. Deze bekeek het goed en schreef er iets op. Daarna praatten zij nog een minuut of tien met elkaar en reden toen weg. De boer zwaaide en liep toen terug naar de boerderij.

Zodra hij niet meer te zien was, stompte John met zijn vuist op de grond en zei: „We zullen de boer terdege in de gaten moeten houden."

„We mogen de namen van de mensen die we moeten bespioneren, wel opschrijven," merkte Gordon op. „Het wordt zo langzamerhand een hele lijst. Bah, ik kan het eigenlijk niet uitstaan. We kwamen hier om vakantie te hebben en niet om al onze tijd achter bosjes te liggen en te zien wat iedereen uitvoert. Ik ben maar blij dat vader zondag komt, die begrijpt er misschien meer van dan wij."

Maar daar was John het helemaal niet mee eens. „Dan is het misschien te laat," meende hij. „Het kan best zijn dat ze tegen die tijd alles hebben meegenomen."

„Hm, ja, dat is zo, maar we hebben er geen idee van wat ze zoeken."

„Dat weet ik wel, maar wie gaat er nu een leeg huis binnen en steekt schroevendraaiers tussen planken en meet alles op, als hij niet achter iets aanzit dat dubbel en dwars de moeite waard is?"

„Dan moeten we zorgen dat wij het eerder hebben dan zij!"

„Zo mag ik het horen!" riep John geestdriftig uit. „Kom mee, dan gaan we weer naar het huis toe."

Samen gingen ze terug en vonden op het terras Allson, die naar hen op zoek was.

„Waarom hebben jullie zo'n haast?" vroeg ze en ging verder zonder op antwoord te wachten: „Mevrouw Grundel had niets meer voor me te doen. Daarom stelde ze voor dat we een uurtje gingen paardrijden."

John keek naar Gordon en geen van beiden zei iets.

„Hebben jullie geen zin om te gaan rijden?" vroeg Allson verbaasd.

„Nu niet," zei Gordon. „We hebben vanmorgen iets ontdekt," en hij vertelde haar wat zij hadden gezien. „Daar moeten we iets aan doen, vind je ook niet?" besloot hij zijn verhaal.

Alison knikte. „Dat is wel waar, maar we kunnen nu beter niets doen. Laten we wachten tot het donker is en iedereen denkt dat we slapen. Dan kunnen we rustig onze gang gaan."

„Stel je voor dat ze vannacht terugkomen?" wierp John tegen.

„Dan doen we de deuren op slot, zodat niemand erin kan. Ik wil niet dat mijnheer Grundel argwaan krijgt en hij zou het zeker vreemd vinden als we nu niet gingen rijden."

„Nou ja, goed dan...."

Een kwartier later waren zij op weg en ditmaal zonder Tom. Ze gingen nu ook 'n andere kant op dan ze met hem waren gegaan. Toen zij een heuveltop hadden bereikt, bleven zij even staan en keken naar „Het Meeuwennest". Zoals het daar onder hen in de zon lag, was het onbegrijpelijk, dat daar zulke vreemde dingen gebeurden.

Zij reden verder en kwamen in het bos terecht waar John de Brimley's had gezien. Hij herkende de plaats en riep naar de anderen dat zij moesten stoppen.

„Hier heb ik ze gezien," zei hij. „Laten we dit gedeelte van het bos eens goed onderzoeken."

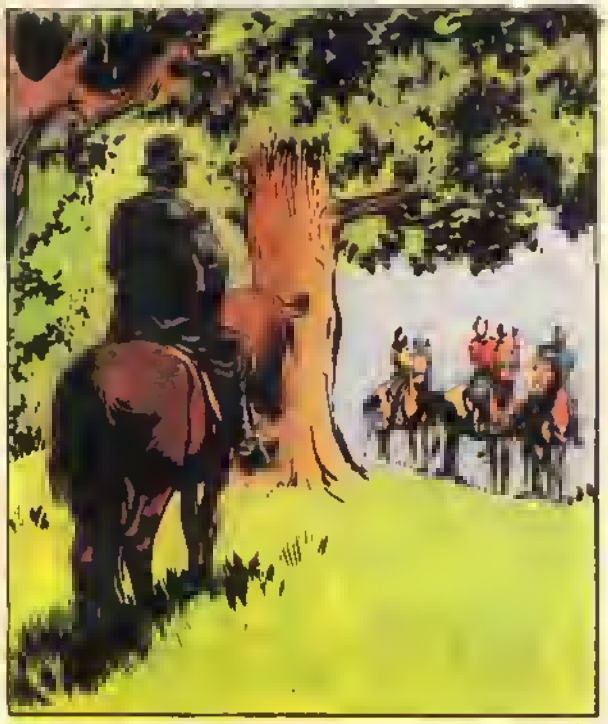

De man hield zijn paard stil en keek hen onderzoekend aan.

„We kunnen hier niet met de paarden van de weg af," wierp Allson tegen.

„Wel waar, kijk maar. Daar is een heel behoorlijk pad."

De andere twee keken in de richting waarnaar John wees en toen schrokken zij allemaal. „Hebben jullie dat gezien?" vroeg Gordon zacht. „Daar reed iemand. Wie zou dat zijn?"

Zij gingen langzaam met hun paarden het pad op. De man kwam steeds dichterbij en toen hij nog tien meter van hen verwijderd was, liet hij zijn paard stil houden en keek hen onderzoekend aan. Toen stak hij zijn hand op en terwijl hij vriendelijk lachte, zei hij: „Als ik me niet vergis zijn jullie mijn gastvrouw en gastheren van vanavond."

Het was majoor Markins.

Wat doet de majoor daar op dat eenzame pad en wat heeft hij met al die vreemde gebeurtenissen te maken? Volgende week komen jullie daar meer over te weten!

Van Alles Wat MET DONALD DUCK

JASJE VOOR RADIO- EN TV-BLAD

„Waar is het radioprogrammablad? Wie heeft hem het laatst gehad? Altijd is dat ding zoek als je hem dringend nodig hebt!"
Misschien klinken deze kreten bij jullie, net als bij ons, ook wel eens door het huis. Wij hebben er een prachtig middel op gevonden door ons radioblad een mooi jasje aan

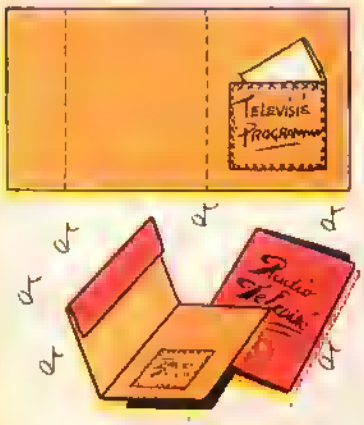

te trekken. Het is van stevige dobbelstof gemaakt, van buiten rood en van binnen geel, terwijl aan de binnenkant nog een apart vakje zit voor de pagina's met de televisieprogramma's. Alle huisgenoten vinden dit jasje zo leuk, dat niemand meer vergeet om het de gids aan te trekken. Op die manier is deze dan ook steeds voor allen duidelijk zichtbaar, wanneer hij bij of op het radio- of televisietoestel ligt.
Het jasje zelf is niets anders dan twee rechthoekige lappen, die tegen elkaar zijn gestikt, nadat eerst het zakje voor het blad met de tv-programma's tegen de binnenkant is genaald. Het plaatje laat zien hoe het jasje om het weekblad wordt gevouwen.

PAARDENRUSTHUIS

Het was de Zwitsers al lang een doorn in het dog dat wij, mensen, in het algemeen zo weinig dankbaar zijn jegens paarden, die hun hele leven hard voor ons hebben gewerkt, op het land bijvoorbeeld of voor de kar van de schilleman. Als deze dieren zo oud worden dat ze hun werk niet meer behoorlijk kunnen verrichten, laat men ze niet langer in leven. Dat vonden ze geen stijl. Net als de mens heeft ook het paard recht op een verzorgde oude dag. Daarom hebben ze daar in Zwitserland, in de Jura, een rusthuis voor oude, afgedankte paarden geopend. Hier is een heerlijk stuk bergweide met mals gras voor de dieren en als het slecht weer is, kunnen ze in een comfortabele stal hun toevlucht zoeken.
Vier oude postpaarden hebben in dit pension hun intrek genomen en binnenkort komt er ook een renpaard op non-actief bij.

OPA'S PARAPLU

De regendroppels tikken
Op opa's paraplu,
'k Zie twee paar beentjes stappen,
Die zijn van Koos en Ru.

Vier dikke, korte beentjes
Met zwarte laarsjes aan....,
Zeg, zouden soms die kinders
Naar 't kleuterschooltje gaan?

Ja hoor, daar gaan ze beiden
De school in, keurig net,
En opa's parapluutje
Wordt in de gang gezet.

Hij staat daar stil te wachten,
Voor Ru en Koosjes klas,
En o, o, in de schoolgang
Daar komt een grote plas.

Nelly Donker.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

JUWEELTJES

Als moeder flensjes heeft gebakken en er zijn er een paar overgebleven, bewaar die dan tot de volgende dag om er een heerlijk toetje van te maken. Behalve de flensjes heb je hiervoor nodig: wat appelmoes, een beetje poedersuiker, gekleurde gekonfijte vruchtjes of wat rode jam. Van poedersuiker en een beetje water maak je glazuur. De flensjes leg je op een schaal, strijk een eetlepel appelmoes op het flensje uit en rol het op. Bestrijk de bovenkant van het opgerolde flensje met een laagje glazuur. Snijd de vruchtjes in vieren en druk de stukjes in het glazuur. Als je geen vruchtjes hebt, kun je de flensjes ook heel goed met wat rode jam versieren.

VREEMDE ZANGSOLO

In een stad in het zuiden van ons land werd in de afgelopen zomer op een avond door een koor in een groot park een openbare uitvoering gegeven waarnaar heel veel mensen waren komen luisteren en die genoten van de prachtige zang tot... er opeens een vreemd geluid gehoord werd. Het leek wel of er een straaljager over kwam.
Maar er was niets te zien in de lucht.
Het lawaai bleef doorgaan. Af en toe werd het wel iets zachter maar dan opeens weer heel sterk. Het zingen werd er soms geheel door overstemd.
Na een minuut of vijf ontdekte men echter wat er aan de hand was.
Er cirkelde een dikke, zwarte bromvlieg om de microfoon en door de geluidsinstallatie werd het gezoem van dit kleine insekt een paar honderd keer versterkt.

ALLEEN OP DE WERELD

door

Hector Malot

6

RÉMI, EEN JONGEN VAN ACHT JAAR, HOORT DAT HIJ EEN VONDELING IS. . BAR BERIN, ZIJN PLEEGVADER, VERKOOPT HEM AAN EEN RONDTREKKENDE ITALIAANSE MUZIKANT, SIGNOR VITALIS . . . DRISCOLL, EEN ENGELSMAN, KOMT RÉMI OPHALEN MAAR VITALIS EN RÉMI ZIJN AL VER WEG . . . JOLI-COEUR, HET AAPJE VAT KOU EN WORDT ERG ZIEK . . . .

VITALIS, RÉMI EN CAPI KOMEN TERUG IN HET KLEINE KAMERTJE . . .

O ! MENEER VITALIS !!

HIJ IS DOOD... KIJK, HIJ HAD NOG NAAR ONS TOE WILLEN KOMEN, HET ARME BEEST...

EEN BLEKE SOMBERE JONGEN KOMT NAAR RÉMI TOE . .

IK HEET MATTIA KOM JE VOOR GAROFOLI WERKEN?

IK BEN RÉMI, ZEG, DAT HANGSLOT . . .

OP DE SOEPPOT? O, ALS WE NIET GENOEG GELD OPGEHAALD HEBBEN, DAN KRIJGEN WE GEEN ETEN . . .

HOEZO NIET GENOEG GELD?

HIJ STUURT ONS IEDERE DAG DE STRAAT OP . . . ALS WE MET TE WEINIG TERUGKOMEN, SLAAT HIJ ONS. SST! DAAR IS HIJ !

VITALIS ZIET NET DAT GAROFOLI EEN JONGEN AFSTRAFT . . .

STOP ! BEHANDEL JIJ ZO DE KINDEREN, DIE JOU ZIJN TOEVERTROUWD, SCHURK ?!

MENEER VITALIS ! NEEMT U MIJ MEE . . . ALSTUBLIEFT !

WEG! MIJN HUIS UIT, JULLIE !

IK HEB GEEN VERBLIJF KUNNEN VINDEN RÉMI MAAR KOM . . .

Naar het blijkt de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alleen op de Wereld

WALT DISNEYS

MICKEY MOUSE

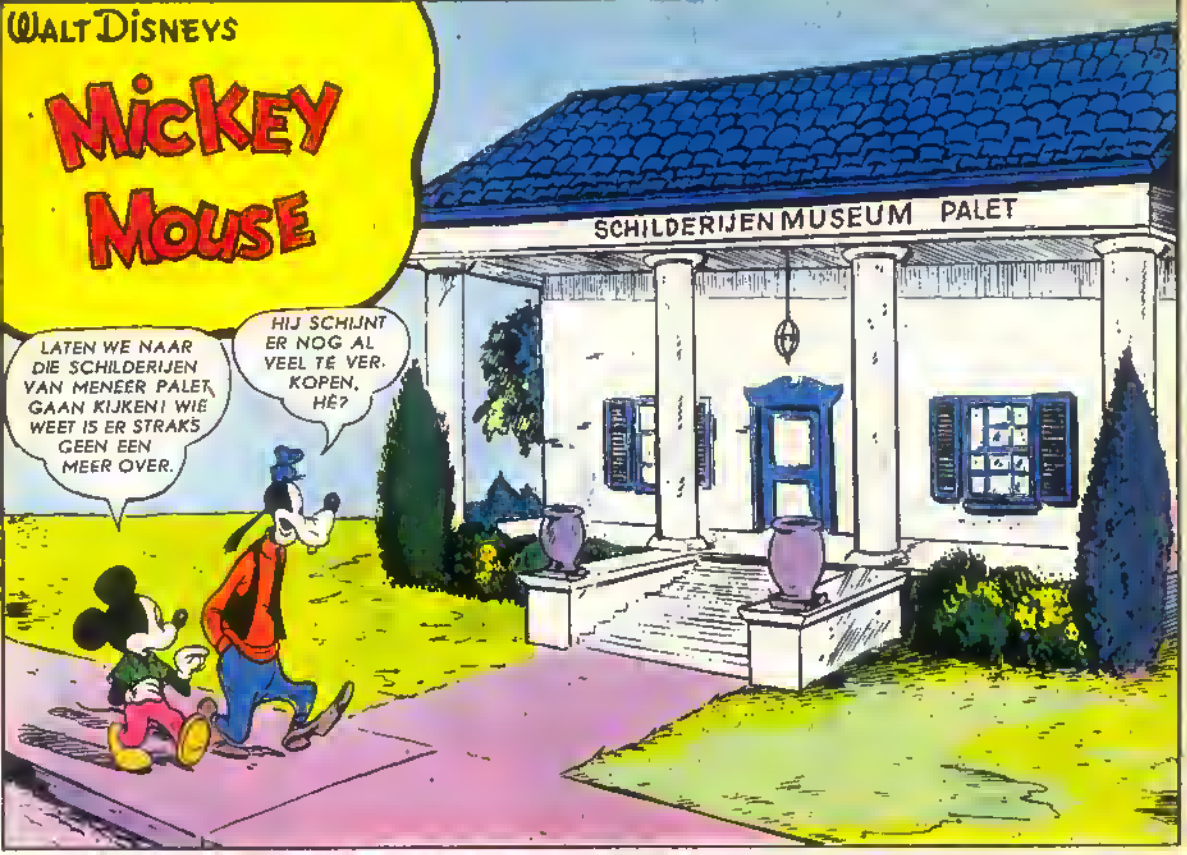

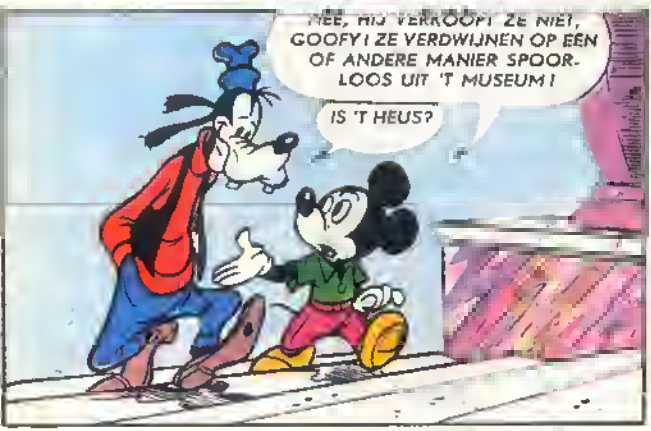

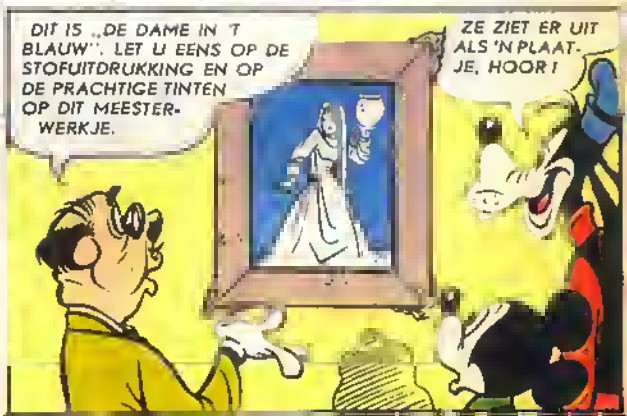

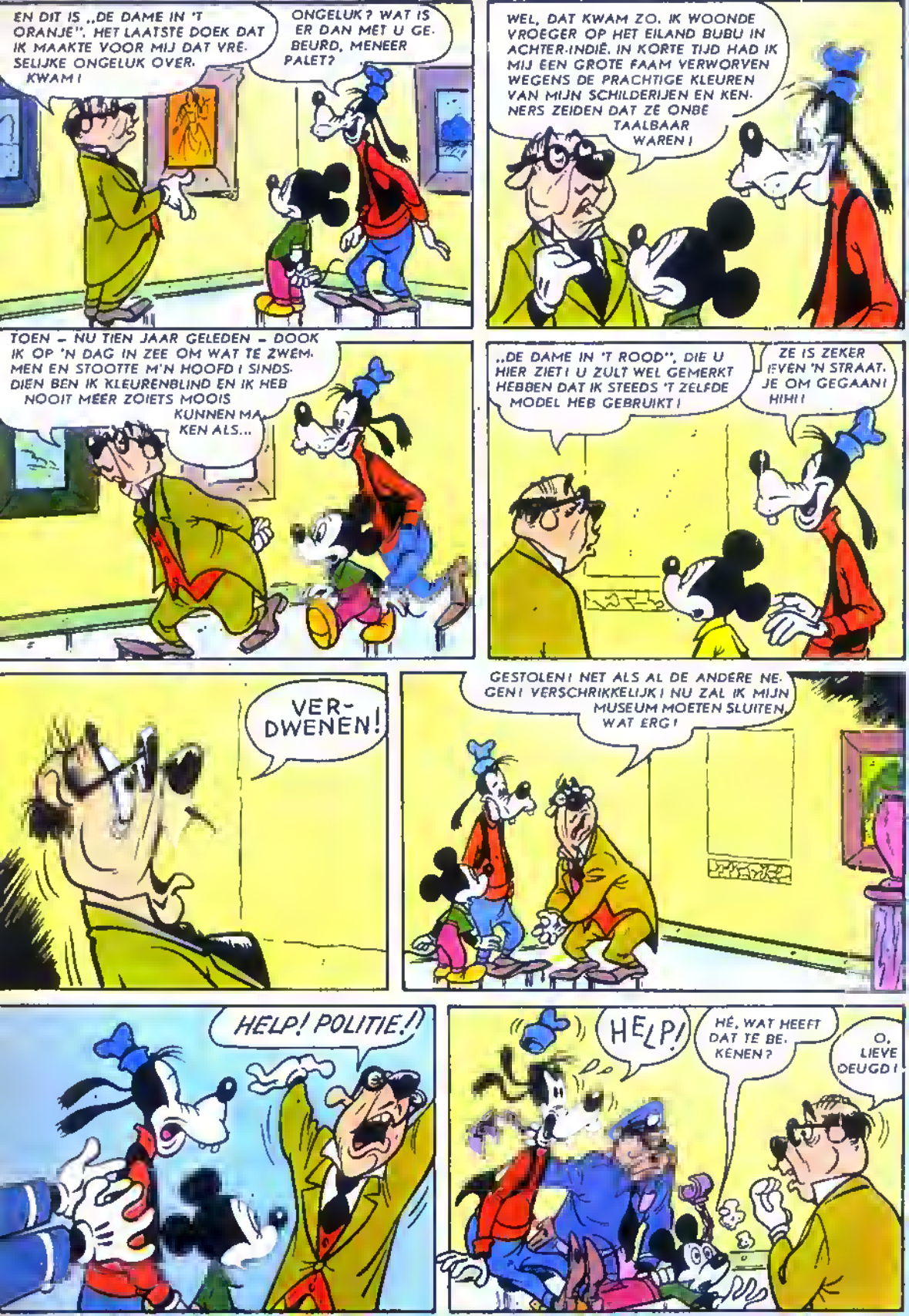
EN DIT IS „DE DAME IN 'T ORANJE". HET LAATSTE DOEK DAT IK MAAKTE VOOR MIJ DAT VRESELIJKE ONGELUK OVERKWAM!
ONGELUK? WAT IS ER DAN MET U GEBEURD, MENEER PALET?
WEL, DAT KWAM ZO. IK WOONDE VROEGER OP HET EILAND BUBU IN ACHTER-INDIË. IN KORTE TIJD HAD IK MIJ EEN GROTE FAAM VERWORVEN WEGENS DE PRACHTIGE KLEUREN VAN MIJN SCHILDERIJEN EN KENNERS ZEIDEN DAT ZE ONBETAALBAAR WAREN!
TOEN – NU TIEN JAAR GELEDEN – DOOK IK OP 'N DAG IN ZEE OM WAT TE ZWEMMEN EN STOOTTE M'N HOOFD! SINDSDIEN BEN IK KLEURENBLIND EN IK HEB NOOIT MEER ZOIETS MOOIS KUNNEN MAKEN ALS...
„DE DAME IN 'T ROOD", DIE U HIER ZIET! U ZULT WEL GEMERKT HEBBEN DAT IK STEEDS 'T ZELFDE MODEL HEB GEBRUIKT!
ZE IS ZEKER EVEN 'N STRAAT JE OM GEGAAN! HIHI!
VERDWENEN!
GESTOLEN! NET ALS AL DE ANDERE NEGEN! VERSCHRIKKELIJK! NU ZAL IK MIJN MUSEUM MOETEN SLUITEN. WAT ERG!
HELP! POLITIE!!
HELP!
HÉ, WAT HEEFT DAT TE BEKENEN?
O, LIEVE DEUGD!

ZO, MENEER PALET, IK HEB ZE IN DE BOEIEN GESLAGEN. NU KUNNEN ZE MOOI MEE NAAR HET BUREAU!
MAAR DAT IS HELEMAAL NIET NODIG, AGENT. HEUS NIET!
NIET NODIG? IK DACHT DAT U ZE OP HETERDAAD HAD BETRAPT!
WELNEE, DEZE HEREN KOMEN ALLEEN HET MUSEUM BEZOEKEN, HOOR!
HET SCHILDERIJ MOET 'S NACHTS GESTOLEN ZIJN . . . NET ALS DE ANDERE. MAAR HOE, DAT WEET IK NIET!
ZIJN ER HELEMAAL GEEN AANWIJZINGEN?
É, DAT IS MERKWAARDIG!
STEEDS WANNEER ER EEN SCHILDERIJ IS GESTOLEN STAAN ER VAN DIE RARE KRASSEN OP DE MUUR!
HEEFT U GEEN NACHTWACHT IN 'T MUSEUM?
NACHTWACHT? NEE, DIE VIND JE IN 'T MUSEUM . . . O, U BEDOELT . . .? NEE IK HOUD ZELF DE WACHT EN ALLE RAMEN EN DEUREN ZIJN VOORZIEN VAN ALARM-BELLEN!
KUNNEN WE U MISSCHIEN ERGENS MEE HELPEN, MENEER?
ACH, DAT HEEFT GEEN ZIN MEER! IK HEB NOG MAAR TWEE SCHILDERIJEN OVER. IK ZAL HET MUSEUM NU TOCH MOETEN SLUITEN!
TIEN JAAR GELEDEN BEGON HET. TOEN WERD HET EERSTE SCHILDERIJ GESTOLEN. EN ELK JAAR VERDWEEN ER WEER EEN. IK BEGRIJP ER NIETS VAN! HET IS EEN PUZZEL, HEREN!
PUZZEL?! JA, NATUURLIJK! WAT DOM DAT IK DAAR NIET EERDER AAN GEDACHT HEB! EEN PUZZEL!
WAAR HEEFT U 'T TOCH OVER?
JA, WAT BEDOEL JE MICKEY?
KOM MAAR MET ME MEE, DAN ZAL IK 'T UITLEGGEN!

HERINNER JE JE NOG, GOOFY, DAT IK JE OP JE VERJAARDAG EENS ZO'N PUZZEL HEB GEGEVEN? JE WEET WEL, DIE BLOKJES DIE PRECIES IN ELKAAR PASSEN EN EEN KUBUS VORMDEN?
JA, EN ALS JE ER DAN HET JUISTE BLOKJE UITHAALDE VIEL DE HELE KUBUS UIT ELKAAR!
PRECIES! EN DAT IS NET ZO'N PUZZEL! DIT ZIJN NIET ZOMAAR KRASSEN! IN DIT STUKJE ZIT EEN BEETJE BEWEGING. IK DENK DAT ALS IK DIT ER UIT HAAL . . .
WAREMPEL! ALLE STUKJES ZIJN BUITEN OP STRAAT GEVALLEN, MICKEY!
FANTASTISCH!
DE DIEF MOET EEN HANDIGE BEELDHOUWER OF HOUTSNIJDER ZIJN DIE VAN PRIMA GEREEDSCHAP IS VOORZIEN! HIJ HAKTE DIE BLOKJES UIT DE MUUR EN ZETTE ZE ER LATER WEER IN!
MAAR DOOR DIE SMALLE SPLEET KAN TOCH GEEN MENS NAAR BINNEN KRUIPEN! HOE . . .
NEE, MAAR HIJ KAN ER GEMAKKELIJK EEN ARM DOORSTEKEN, HET SCHILDERIJ VAN DE MUUR HALEN EN NAAR BUITEN TREKKEN!
NU WEET IK HOE MIJN SCHILDERIJEN GESTOLEN ZIJN! NU MOET IK NOG TE WETEN KOMEN WIÉ HET GEDAAN HEEFT!
KOM, GOOFY! MISSCHIEN VINDEN WE OP STRAAT NOG AANWIJZINGEN!
DAT IS DE DEUR, WAARDOOR WE BUITEN KUNNEN KOMEN!
NEE, NIET DAARDOOR!
DAT WAS DE NOODUITGANG EN DE BRANDTRAP IS JUIST WEGGEHAALD! IK LIET ALLEEN EVEN WAT FRISSE LUCHT BINNEN!
HELP!
VOORUIT MAAR, GERRIT, ER KAN NIETS MEER BIJ!
VUILNIS

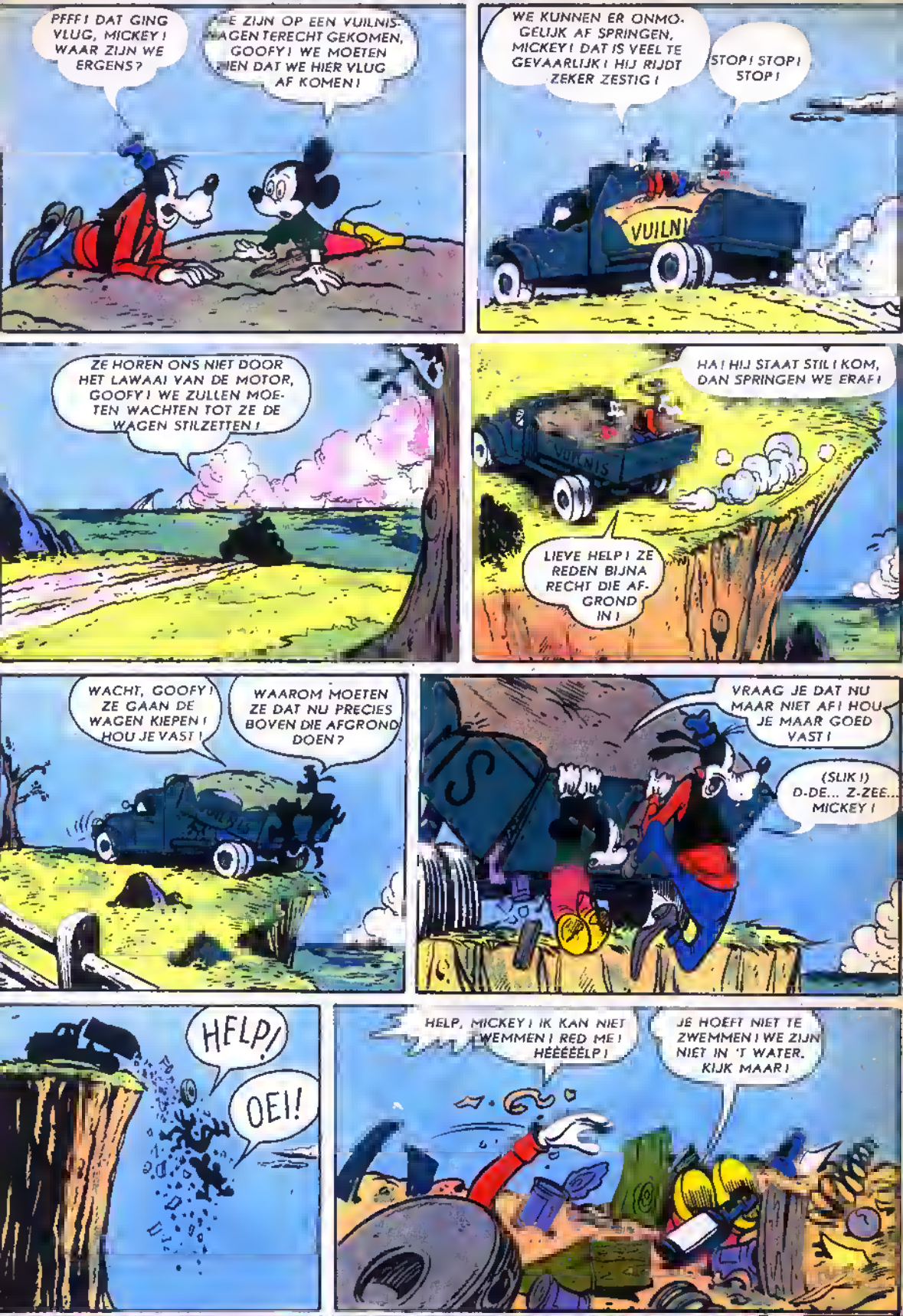
PFFF! DAT GING VLUG, MICKEY! WAAR ZIJN WE ERGENS?
E ZIJN OP EEN VUILNIS-AGEN TERECHT GEKOMEN, GOOFY! WE MOETEN IEN DAT WE HIER VLUG AF KOMEN!
WE KUNNEN ER ONMO-GELIJK AF SPRINGEN, MICKEY! DAT IS VEEL TE GEVAARLIJK! HIJ RIJDT ZEKER ZESTIG!
STOP! STOP! STOP!
VUILNIS
ZE HOREN ONS NIET DOOR HET LAWAAI VAN DE MOTOR, GOOFY! WE ZULLEN MOE-TEN WACHTEN TOT ZE DE WAGEN STILZETTEN!
HA! HIJ STAAT STIL! KOM, DAN SPRINGEN WE ERAF!
VUILNIS
LIEVE HELP! ZE REDEN BIJNA RECHT DIE AF-GROND IN!
WACHT, GOOFY! ZE GAAN DE WAGEN KIEPEN! HOU JE VAST!
WAAROM MOETEN ZE DAT NU PRECIES BOVEN DIE AFGROND DOEN?
VUILNIS
VRAAG JE DAT NU MAAR NIET AF! HOU JE MAAR GOED VAST!
(SLIK!) D-DE... Z-ZEE... MICKEY!
HELP!
OEI!
HELP, MICKEY! IK KAN NIET ZWEMMEN! RED ME! HÉÉÉÉÉLP!
JE HOEFT NIET TE ZWEMMEN! WE ZIJN NIET IN 'T WATER. KIJK MAAR!

HOE KOMEN WE NU WEER OP DIE AUTO? IK ZAG TOCH DUIDELIJK DE ZEE!
WE ZIJN NIET MEER OP DIE AUTO, GOOFY! WE ZITTEN NU OP EEN VUILNISBOOT!

EN WE WORDEN NAAR ZEE GESLEEPT! WAT NU?
IK VIND 'T LEUK! IK HEB ALTIJD EEN ZEEREIS WILLEN MAKEN!

KIJK! WAT ZEG JE VAN M'N DEKSTOEL?
GEEN GRAPJES, GOOFY! WE MOETEN ZO VLUG MOGELIJK UIT DE MOEILIJKHEDEN ZIEN TE KOMEN!

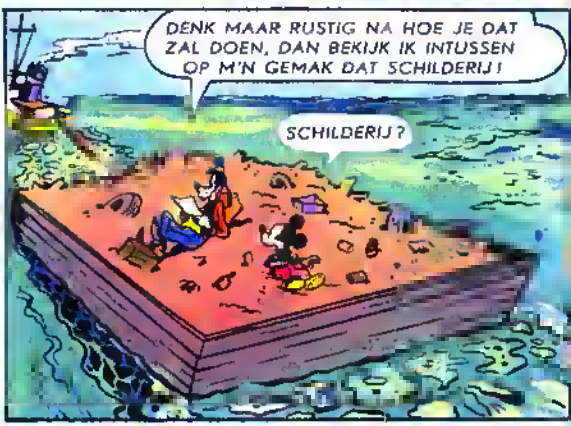
DENK MAAR RUSTIG NA HOE JE DAT ZAL DOEN, DAN BEKIJK IK INTUSSEN OP M'N GEMAK DAT SCHILDERIJ!
SCHILDERIJ?

JA, EEN MOOI PORTRET VAN EEN OF ANDER MEISJE MET EEN VAAS!
ZEG, GOOFY! DAT IS „DE DAME IN 'T ROOD" UIT 'T MUSEUM VAN PALET!

IK GELOOF DAT JE NOG GELIJK HEBT OOK, MICKEY!
M-MAAR DAN IS HET DE DIEF DIE DE SCHILDERIJEN STEELT DUS HELEMAAL NIET OM DIE SCHILDERIJEN TE DOEN! MAAR WAT NU?

MISSCHIEN VINDT DE VENT HET ALLEEN MAAR LEUK OM PUZZELS IN MUREN TE HAKKEN!
KOM, WE MOETEN OP DIE SLEEPBOOT ZIEN TE KOMEN. DAAR KUNNEN ZE ONS MISSCHIEN MEER VERTELLEN!

MICKEY, JE WILT TOCH ZEKER NIET OVER DIE KABEL NAAR DE SLEEPBOOT WANDELEN?
NATUURLIJK WEL! HOUD JE MAAR AAN MIJN SCHOUDERS VAST!

ZIE JE WEL? HET GAAT HEEL GOED! WE WANDELEN ER OVERHEEN ALS VOLLEERDE KOORDDANSERS. NU NOG EVEN VOLHOUDEN!
WIJ ZIJN KLAAR VOOR EEN CIRCUS, MICKEY! MAAR HOE KRIJG JE AL DAT WATER IN EEN TENT?
AHOI! WAT ZULLEN WE NU BELEVEN? BLINDE PASSAGIERS? NEE, KAPTEIN! WE ZIJN PER ONGELUK OP UW VUILNISBOOT BELAND!
WE WILDEN U VRAGEN OF U MISSCHIEN IETS VAN DIT SCHILDERIJ AFWEET!
NEE, JONGENS. DAN MOETEN JULLIE BIJ MIJ NIET WEZEN! VAN KUNST HEB IK GEEN VERSTAND!
WE HALEN ALLEEN ELKE WEEK HET VUILNIS VAN MUSEUMS OP EN STORTEN HET HIER IN ZEE, ZIE JE?
DAN MOET DE DIEF ZELF HET SCHILDERIJ IN DE VUILNISBAK VAN HET MUSEUM GESTOPT HEBBEN!
HEE, WAT DRIJVEN HIER EEN BOEL SCHILDERIJ-LIJSTEN! WAAR KOMEN DIE VANDAAN?
O, DIE ZATEN BIJ HET VUILNIS VAN DE STADSGEVANGENIS! DAT KRIJG IK OOK ALTIJD IN MIJN SCHUIT. WILLEN JULLIE ER EEN HEBBEN VOOR DAT PLAATJE VAN DIE MOOIE JUFFROUW?
HMM, DAAR HEBBEN JULLIE OOK NIET VEEL AAN! HIJ ZIT VOL MET GATEN! JAMMER VAN DE LIJST!
IK GELOOF DAT DIE GATEN EEN OPLOSSING ZIJN VAN DE PUZZEL... DE DIEF IS NIET OP SCHILDERIJEN UIT MAAR OP LIJSTEN! WE MOETEN ZO VLUG MOGELIJK NAAR DE GEVANGENIS!
LATER...
DE DIRECTEUR? LOOPT U MAAR DOOR, HEREN!
KIJKE EENS, MICKEY, HIJ IS OOK AL MET ZO'N BLOKJES-PUZZEL BEZIG!
DIRECTIE

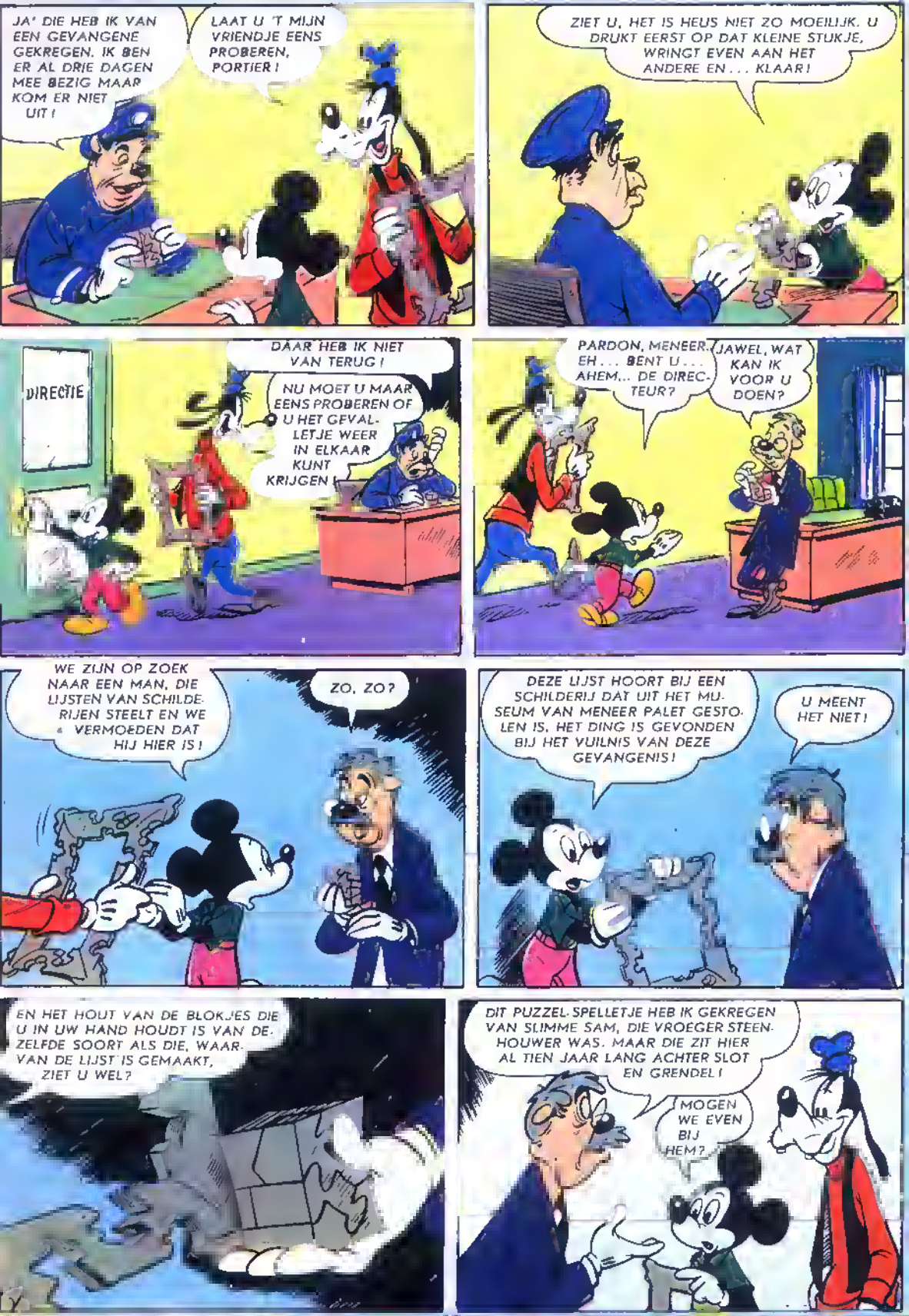
JA' DIE HEB IK VAN EEN GEVANGENE GEKREGEN. IK BEN ER AL DRIE DAGEN MEE BEZIG MAAR KOM ER NIET UIT!
LAAT U 'T MIJN VRIENDJE EENS PROBEREN, PORTIER!
ZIET U, HET IS HEUS NIET ZO MOEILIJK. U DRUKT EERST OP DAT KLEINE STUKJE, WRINGT EVEN AAN HET ANDERE EN . . . KLAAR!
DIRECTIE
DAAR HEB IK NIET VAN TERUG!
NU MOET U MAAR EENS PROBEREN OF U HET GEVALLETJE WEER IN ELKAAR KUNT KRIJGEN
PARDON, MENEER. EH . . . BENT U . . . AHEM,.. DE DIRECTEUR?
JAWEL, WAT KAN IK VOOR U DOEN?
WE ZIJN OP ZOEK NAAR EEN MAN, DIE LIJSTEN VAN SCHILDERIJEN STEELT EN WE VERMOEDEN DAT HIJ HIER IS!
ZO, ZO?
DEZE LIJST HOORT BIJ EEN SCHILDERIJ DAT UIT HET MUSEUM VAN MENEER PALET GESTOLEN IS. HET DING IS GEVONDEN BIJ HET VUILNIS VAN DEZE GEVANGENIS!
U MEENT HET NIET!
EN HET HOUT VAN DE BLOKJES DIE U IN UW HAND HOUDT IS VAN DEZELFDE SOORT ALS DIE, WAARVAN DE LIJST IS GEMAAKT, ZIET U WEL?
DIT PUZZEL-SPELLETJE HEB IK GEKREGEN VAN SLIMME SAM, DIE VROEGER STEENHOUWER WAS. MAAR DIE ZIT HIER AL TIEN JAAR LANG ACHTER SLOT EN GRENDEL!
MOGEN WE EVEN BIJ HEM?

JAZEKER! SLIMME SAM VOELDE ZICH EERST DIEP ONGELUKKIG HIER, TOT WE HEM WEGENS GOED GEDRAG WAT GEREEDSCHAP GAVEN OM DOOR TE GAAN MET ZIJN LIEFHEBBERIJ!
EN SINDSDIEN IS HIJ REUZE TEVREDEN. HIJ ZIT DE HELE DAG TE BEITELEN DAT HET EEN LIEVE LUST IS EN MAAKT DE ENE MOOIE PUZZEL NA DE ANDERE. O, WE ZIJN ER. DIT HIER IS ZIJN CEL!
IK ZAL U METEEN HET GEREEDSCHAP LATEN ZIEN DAT WE HEM HEBBEN GEGEVEN. MAAR... HÉ, DAT BEGRIJP IK NIET! IK ZIE HET NERGENS!
EN SLIMME SAM ZELF? DIE ZIEN WIJ OOK NIET!
HM, JA, INDERDAAD. HIJ ZELF IS ER OOK NIET! MERKWAARDIG!
TOCH NIET ZO HEEL MERKWAARDIG! WEET U WAT DIE FIGUREN TE BETEKENEN HEBBEN?
OCH, NIETS! ZOMAAR... KRASSEN!
NEE HOOR! NIET ALLEEN MAAR KRASSEN! LUISTER MAAR EENS!
KLOP! KLOP!
KIJK, DE MUUR VALT UIT ELKAAR NET ALS EEN VAN DIE PUZZELS!
SSSSST!
PAK HEM BEET, JONGENS!
HÈ, WAT MOET DAT?!

EEN SCHILDERIJ-LIJST! DAT IS NATUURLIJK DEZELFDE DIE HIJ VANNACHT UIT HET MUSEUM VAN PALET HEEFT GESTOLEN!
WAT HEEFT DIT ALLEMAAL TE BETEKENEN, SLIMME SAM? ZEG OP!
IK HEB HET HOUT NODIG VOOR MIJN PUZZELSJES
TOEN IK TIEN JAAR GELEDEN VOOR HET EERST EEN SCHILDERIJ VAN PALET WEGNAM ONTDEKTE IK DAT HET HOUT VAN DE LIJST UITSTEKEND GESCHIKT WAS OM MOOIE PASPUZZELTJES VAN TE MAKEN.
EN WAT HEB JE MET AL DIE SCHILDERIJEN GEDAAN, SAM?
MUUR GEHANGEN. IK GEBRUIK ZE ALS KALENDER OM STEEDS TE WETEN HOE LANG IK NOG MOET ZITTEN VOOR IK UIT DE GEVANGENIS WORD ONTSLAGEN. HET LAATSTE SCHILDERIJ HEB IK WEGGEGOOID!
GOEIE GRUTJES! DAAR HANGEN ALLE GESTOLEN DAMES. HIHI! NU ZIJN ZE FIJN ALLEMAAL TERECHT!
LATER...
O, MENEER MOUSE, WAT MAAKT U ME DAAR BLIJ MEE! NU HOEF IK MIJN MUSEUM TENMINSTE NIET TE SLUITEN. DANK U HARTELIJK!
WAT BEN IK U VERSCHULDIGD?
NIETS!
WIJ DEDEN HET UIT LIEFDE VOOR DE KUNST!
EN HOE IS HET EIGENLIJK MET DIE SLIMME SAM AFGELOPEN, HEREN?
O, ZE HEBBEN HEM OVERGEPLAATST NAAR EEN WERKKAMP OP HET EILAND BUBU IN ACHTER-INDIË!
DAAR IS ZOVEEL VAN HET GOEDE HOUT VOOR ZIJN PUZZELS DAT HIJ NIET AAN ONTSNAPPEN DENKT!

TOM POES
EN
DE DIEF VAN DAGBRD

HEER BOMMEL IS DOOR TOM POES BEVRIJD UIT HET PALEIS VAN TOVENAAR OLAF. TOM POES WERD DAARBIJ GEHOLPEN DOOR DE DIEF VAN DAGBAD, EEN OOSTERSE MARSKRAMER DIE EEN WONDERMARS HEEFT, WAAR VAN ALLES UITKOMT. MAAR TOVENAAR OLAF HEEFT DE VLUCHTELINGEN GEZIEN EN STUURT HEN IETS ACHTERNA . . .

DE KNUPPEL UIT DE ZAK! DAAR HEEFT DE DIEF VAN DAGBAD NOG GEEN AFWEER TEGEN!

MET EEN ENORME ZWAAI WIERP DE TOVENAAR DE KNUPPEL UIT HET VENSTER. HET MAGISCHE WAPEN VLOOG GERUISLOOS DOOR DE LUCHT OP ZOEK NAAR ZIJN DOELPUNTEN . . . .

HA! NU ZAL DIE OLAF DE WOEDE VAN EEN HEER LEREN KENNEN! IK ZAL HEM ZULKE SLAGEN TOEBRENGEN, DAT HIJ . . . .

DING!

DONG!

PATS

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

EEN FLUITJE! BAH! DAT LIJKT ME GEEN WAPEN! -
OF MISSCHIEN...
...IK MOET HET WEL PROBEREN... IK HEB NIETS ANDERS.
ER GEBEURT HELEMAAL NIETS...
...JA TOCH! ZE GAAN ER VANDOOR! ZOU MIJN MUZIEK HEN OP DE VLUCHT DRIJVEN?
HELP!!

Is dat een fijn verhaal of niet? En het wordt nog veel spannender! Jullie weten dat ik het altijd heel prettig vind van jullie te horen hoe je over „Ons Vrolijk Weekblad" denkt. Laat me dat eens horen en vertel me dan ook eens of je nog speciale wensen hebt. Ik zal daar graag rekening mee houden. Dag, allemaal!

OOM DONALD

DE SCHONE SLAAPSTER

Een nieuw gouden „Margriet" - boek

Zoals jullie weet, maakt meneer Disney niet alleen films en iedere week die mooie tekeningen voor jullie DONALD DUCK, maar hij maakt ook prachtige Gouden „Margriet" - Boeken. Misschien hebben jullie wel eens zo'n Gouden „Margriet"-Boek gezien. Er zijn er al verschillende verschenen, zoals „Sneeuwwitje", „Alice in Wonderland", „Pinocchio" enz.

En nu is er weer één klaar. Ditmaal is het een heel bijzondere, want het is eens zo dik als de vorige. Het heet DE SCHONE SLAAPSTER en het behelst het prachtige sprookje van DOORNROOSJE. Het is vol grote platen van Walt Disney naar de film, die dit jaar overal te zien zal zijn. Mag ik een goede raad geven: Zet dit boek bovenaan het verlanglijstje voor Sinterklaas, of laat Moeder deze DONALD DUCK eens zien. Het is een boek, waarvan jullie heel veel plezier zult hebben en waar je nog dikwijls in je boekenkast naar zal grijpen om er opnieuw van te genieten.

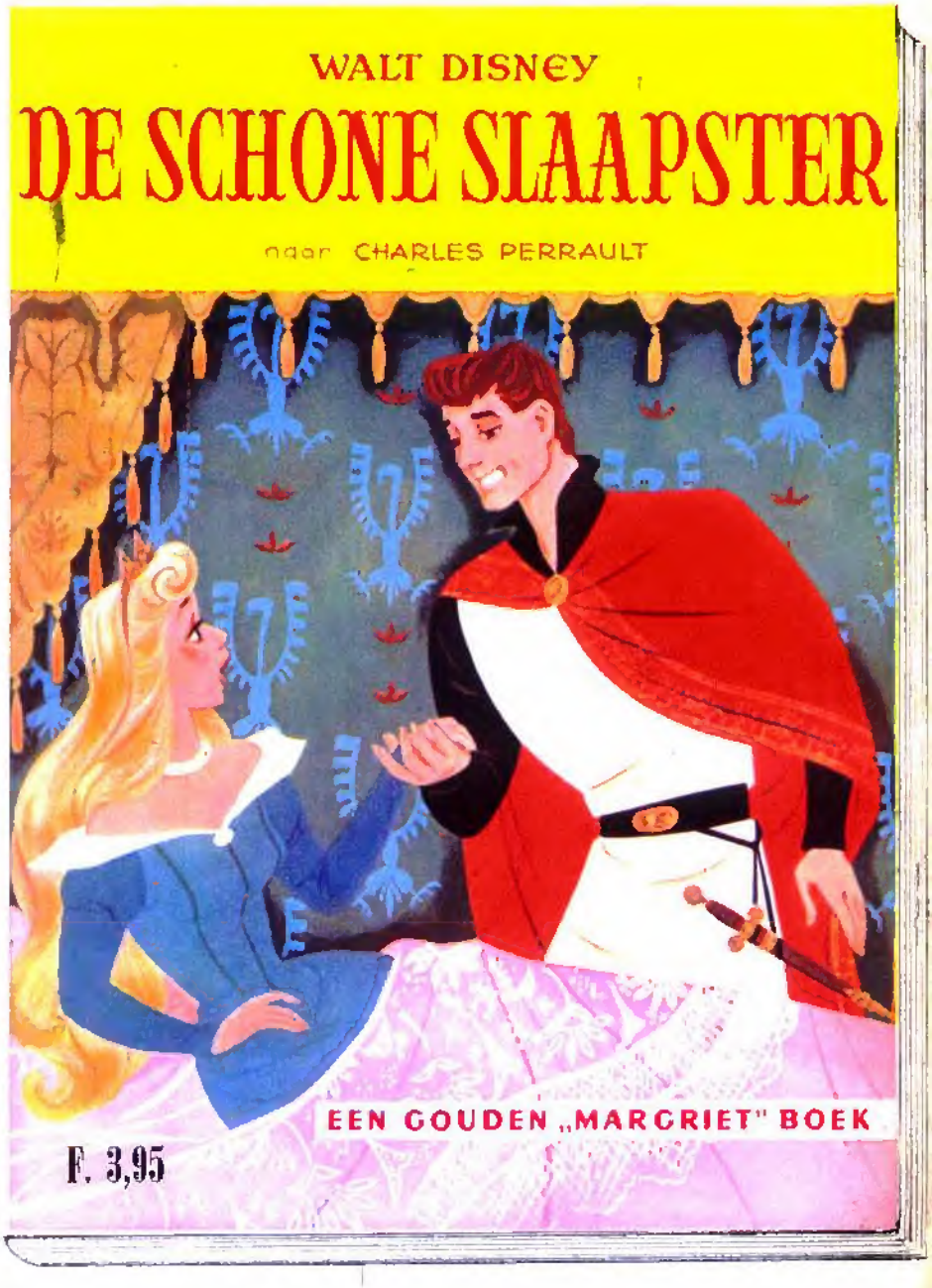

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarvan af te staan. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.